

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 13 stycznia 2010 r. – Calestani i Lunardi przeciwko Agenzia delle Entrate – Ufficio di Parma

(sprawy połączone C-292/09 i C-293/09)

Odesłanie prejudycjalne – Oczywista niedopuszczalność

1. *Pytania prejudycjalne – Właściwość Trybunału – Granice – Właściwość sądu krajowego – Ustalenie i ocena stanu faktycznego sporu – Niezbydność orzeczenia prejudycjalnego oraz znaczenie zadanych pytań – Ocena przez sąd krajowy (art. 234 WE) (por. pkt 18–19)*

2. *Pytania prejudycjalne – Dopuszczalność – Pytania zadane bez wystarczającego wyjaśnienia kontekstu faktycznego i prawnego (art. 234 WE; statut Trybunału Sprawiedliwości, art. 23) (por. pkt 20–29)*

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Commissione tributaria provinciale di Parma – Wykładnia art. 13 cz. III B lit. c) dyrektywy 77/388/EWG: szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji przepisów państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru (Dz.U. L 145, s. 1) – Zwolnienie od podatków dostaw towarów przeznaczonych w całości do celów działalności zwolnionej od podatku lub w przypadku których nie przysługiuje prawo do odliczenia – Przepisy krajowe wykluczające zwolnienie

Sentencja

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Commissione tributaria provinciale di Parma (Włochy) postanowieniami z dnia 9 i 17 czerwca 2009 r. są oczywiście niedopuszczalne.